

בתי המשפט

תפ"ח 1196/02

בבית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

בפני הרכב:

כב' השופטת שרה סירוטה ס.נ - אב"ד
 כב' השופט אברהם טל
 כב' השופט ד"ר עמירם בנימיני

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד א. שוורץ

המאשימה

- נ ג ד -

XXXX בלנק

ע"י ב"כ עו"ד ש. גבאי-מנדלמן

ה נ א ש ם

גזר - דין

1. הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות הבאות:
 - א. שתי עבירות של מעשה סדום בקטין שטרם מלאו לו 16 שנים, לפי סעיף 347(א) רישא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (האישומים הראשון והשביעי).
 - ב. עבירה של מעשה מגונה בקטין שטרם מלאו לו 14 שנים, לפי סעיף 348(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, בנסיבות סעיף 345(א)(3) לחוק זה (האישום השני).

בתי המשפט

תפ"ח 1196/02

בבית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

ג. **שלוש** עבירות של סחיטה באיומים שהביאה לידי מעשה, לפי סעיף 428 **סיפא** לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (האישומים הראשון, השמיני והתשיעי).

ד. **שש** עבירות של סחיטה באיומים, לפי סעיף 428 **רישא** לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (האישומים השלישי, הרביעי, החמישי, השישי, העשירי והאחד-עשר).

הנאשם זוכה מהעבירה של מעשה סדום בנסיבות אינוס לפי סעיפים 347(ב) ו-345(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (באישום הראשון), וכן מהעבירה של סחיטה באיומים לפי סעיף 428 **רישא** לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (באישום השני).

2. עובדותיהם של אחד-עשר האישומים נשוא כתב האישום פורטו בהרחבה בהכרעת הדין. בתמציתו של דבר, וככל שהדבר נוגע לשיקולי הענישה, יש להדגיש את העובדות הבאות:

א. הנאשם היה בעת ביצוע העבירות בהן הורשע בן 23. הוא נהג ליצור קשר עם נערים בגילאים 13-16 ברשת האינטרנט, באתרים של נוער הומוסקסואלי בהם מתנהלות שיחות (צ'טים) ודיונים בין מספר משתתפים ב"חדרים". תוך כדי השיחות עם הקטינים, וכאמור מדובר ב- 11 מתלוננים שונים, חשפו הקטינים בפני הנאשם את התלבטויותיהם בנוגע לזהותם המינית, ואת חששם הגדול כי הדבר ייודע לבני משפחותיהם ולסביבתם הקרובה.

ב. הנאשם סחט את הקטינים המתלוננים באיומים כי יחשוף בפני בני משפחותיהם את נטיותיהם המיניות, וזאת כדי לאלצם להיפגש עמו על מנת לקיים יחסי מין. לצורך ביצוע הסחיטה, השתמש הנאשם בתוכנות בלתי-חוקיות שהיו בידו, על מנת לגלות פרטים אישיים על זהותם של אותם קטינים, אשר סברו לתומם כי השיחות באינטרנט מתנהלות תחת מעטה של אנונימיות.

בתי המשפט

תפ"ח 1196/02

בבית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

ג. כאשר הקטינים נוכחו שפרטיהם האישיים נמצאים בידי הנאשם, לא נותרה בידיהם ברירה אלא להיענות לדרישותיו הסחטניות של הנאשם להישאר עמו בקשר, ובמקרים מסוימים אף להיפגש עמו. פגישות אלו הובילו בשני אישומים לידי כך שהנאשם מימש את זממו וקיים יחסי מין עם נערים אשר טרם מלאו להם 16 שנים. אחד משני נערים אלה היה בן 14 וחצי בלבד בעת שהנאשם ביצע בו מעשי סדום, כאשר החדיר את איבר מינו לפיו כמה פעמים, ואף ניסה להחדיר את איבר מינו לפי הטבעת של הנער, כפי שעשה אף הנער בגופו של הנאשם (אישום שביעי). במקרה אחר, ביצע הנאשם מעשה מגונה בקטין שטרם מלאו לו 14 שנים, בידיעה ברורה של גיל הנער (אישום שני). המעשים המיניים שביצע הנאשם בנערים נעשו אמנם בהסכמתם, אך נכונותם להיות בקשר עם הנאשם נבעה מן העובדה שהוא סחט אותם באיומים, בדרך שתוארה לעיל.

ד. המקרה נשוא האישום הראשון חמור במיוחד מבחינת נסיבותיו. הנאשם הפעיל על המתלונן במקרה זה, קטין שטרם מלאו לו 15 שנים, לחץ נפשי קשה עד כדי התעללות וסאדיזם של ממש. אלמלא סחט הנאשם קטין זה באיומים לחשוף את נטיותיו המיניות בפני הוריו, והפעיל עליו לחץ כבד להיות עמו בקשר, לא היה מגיע הנאשם לשלב בו ניאות הקטין להיפגש עמו, ואף לקיים עמו יחסי מין, אם כי הנאשם זוכה מחמת הספק מן העבירה של אינוס במקרה זה. מדובר ביחסים שתחילתם באונס, וסופם בהסכמה. כפי שניתן להתרשם בבירור מהשיחות בין הקטין באישום הראשון לבין הנאשם, הנאשם דרש מהקטין מתחילת הקשר שהתקיים ביניהם באינטרנט לקיים עמו יחסי מין, והתעלם מכל תחינותיו של הקטין לעזוב אותו לנפשו. לבסוף, השיג הנאשם את מבוקשו.

בתי המשפט

תפ"ח 1196/02

בבית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

ה. עיון בתמלילי השיחות שקיים הנאשם באינטרנט עם הקטינים המתלוננים, מגלה דפוס פעולה מתועב ואכזרי של הנאשם כלפי הקטינים. במהירות רבה, בטרם הספיק כלל להבין מי הקטין שעומד מולו, היה נוהג הנאשם להסיט את השיחה לכיוונים מיניים, גם כאשר היה ברור לו שהוא מתכתב עם נערים צעירים מאוד, וחרף העובדה שהם עצמם לא יזמו שיחה בענייני מין. בשלב השני, כאשר עמדו הקטינים על טיבו המאוס של הנאשם, וניסו להתנתק ממנו, החל הנאשם להפעיל עליהם לחץ נפשי כבד, באמצעות איומים לחשוף את נטיותיהם המיניות, כשהוא מגלה להם פרטים אישיים עליהם ועל בני משפחתם, על מנת להפוך את האיום למוחשי בעיניהם.

ו. הנאשם עגב ללא בושה על קטינים בגילאים 13-16, במטרה ברורה להביאם לקיום יחסי מין עמו - ולא כפי שטען על מנת להפיג את בדידותו. הנאשם מוצף מינית, וכל מחשבותיו ומעשיו היו מכוונים לתכלית מינית, שלמען השגתה לא בחל באמצעים. הנאשם עשה זאת גם כנגד קטינים שזהותם המינית הייתה מבולבלת, והוא יכול היה להיווכח כי הם עצמם אינם יודעים אם יש להם נטייה הומוסקסואלית. הוא לא נרתע מאיומים מן הסוג האמור על קטין שאביו שוטר, ואף לא על קטין שהנאשם ידע כי הוא נמצא בטיפול פסיכולוגי, וחרד עד מאוד שנטיותיו המיניות ייודעו למשפחתו הדתית (האישום העשירי). הנאשם לא הרפה מן הלחץ על אותו קטין, גם כאשר הוברר לו שהוא סובל מאסטמה, ומתקשה לנשום ואף רועד בשל איומיו של הנאשם.

ז. לאור מכלול הראיות שהובאו בפנינו, אין צל של ספק כי הנאשם הוא פדופיל, כפי שהגדיר עצמו בחקירתו ובדברים שאמר בשיחות עם הקטינים, וכפי שקבעה הפסיכולוגית שהגישה חוות דעת מטעמו, ד"ר נעמי כהן. דבריו של הנאשם כי חיפש בן זוג רציני ויחסי אהבה - אינם אלא הבל ורעות רוח. הדבר היחיד שהיה בראשו של הנאשם הוא קיום יחסי מין מזדמנים עם נערים - כמעט ילדים.

בתי המשפט

תפ"ח 1196/02

בבית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

הנאשם נצמד אל הקטינים כעלוקה, ולא הרפה מהם עד שהשיג את מבוקשו, תוך התאכזרות לשמה בקטינים. אין בין מעשיו של הנאשם לבין אהבה וקשר זוגי ולא כלום.

2. ב"כ המדינה עתר להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל שיהיה ממושך ומרתיע, כשהוא ער לכך שאין למעשה פסקי דין שניתנו במקרים דומים למקרה מיוחד זה. הוא הדגיש בטיעונו את ריבוי העבירות, שביצע הנאשם באופן שיטתי, ואת העובדה שהנאשם בחר לעצמו קורבנות שהם נערים או ילדים המצויים במצוקה נפשית בשל התלבטות בנוגע לזהותם המינית. הנאשם ניצל בתחכום רב את תחושת האנונימיות המוטעית של אותם קטינים, אשר חיפשו באינטרנט מקום מפלט בו יוכלו להתייעץ ולשוחח בנוגע לזהותם המינית. כמו כן הפנה ב"כ המדינה לעדותיהם של כמה מהקטינים בנוגע לנזק הנפשי שגרם להם הנאשם.

3. ב"כ הנאשם ציינה בטיעוניה לעונש, כי הנאשם לא התכחש לעבירות שביצע, ונאלץ לנהל הוכחות בשל האישום הראשון בו יוחסה לו עבירה של אינוס. דברים אלו אינם מדוייקים. **ראשית**, הנאשם עמד על שמיעת הראיות בנוגע לרוב האישומים, בטענה המתחסדת כאילו מטרת הסחיטה באיומים הייתה אך ורק לשמור על קשר עם הקטינים, להבדיל מקיום יחסי מין עמם. טענה זו של הנאשם, כאמור, חסרת כל בסיס, והיא מצביעה על כך שהנאשם איננו מפנים את חומרת מעשיו ומניעיהם האמיתיים גם כיום, וכי הוא מנסה להסתתר מאחורי חזות תמימה שהיא מזוייפת.

שנית, העובדה שהנאשם הודה בביצוע העבירות של סחיטה באיומים, מעשי סדום ומעשים מגונים, נבעה רק מכך שמעלליו הונצחו בלוגים של השיחות עם המתלוננים, שהופקו מתוך המחשב של הנאשם וממחשבי המתלוננים. הנאשם בנה על כך שהקטינים לא יעיזו להעיד כנגדו, ואכן חלקם סירבו לשתף פעולה במשטרה ואף להעיד בפנינו.

בתי המשפט

תפ"ח 1196/02

בבית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

בתחילת החקירה ניסה הנאשם לשטות בחוקרים, וטען כי איננו זוכר את שמות הקטינים עמם קיים יחסי מין, וזאת לאחר ששיקר בתחילת החקירה וטען כי מעולם לא קיים יחסי מין עם קטין. כמו כן הכחיש הנאשם בתחילת החקירה כי איים על קטין או שחט אותו. הנאשם שיקר בפרטים לא מעטים בשתי חקירותיו הראשונות ושמר על זכות השתיקה בחקירתו השלישית. הוא לא גילה לחוקרים דבר שהם לא היו יכולים לדעת בעצמם מעיון במסמכים שהופקו מהמחשבים שנתפסו (ראה סעיפים 12-13 בהכרעת הדין). לאור כל אלו, בוודאי שלא נכון יהיה להציג את הנאשם כמי ששיתף פעולה בחקירתו עם המשטרה.

4. עוד ציינה ב"כ הנאשם בטיעוניה לעונש, כי כל עבירות המין בהן הורשע הנאשם בוצעו מתוך הסכמה. ואולם, המחוקק איננו מכיר בהסכמה זו, כאשר מדובר בקטין שטרם מלאו לו 16 שנה (ובמעשה מגונה בקטין שטרם מלאו לו 14 שנה). טענה נוספת של ב"כ הנאשם היא כי לקטינים הייתה ברירה אם להמשיך ולהתכתב עם הנאשם, ואף אחד מהם לא התלונן עליו במשטרה מיוזמתו. טענה זו מתעלמת לחלוטין מכך שהקשר של הנאשם עם הקטינים המתלוננים נבע כל כולו מסחיטה באיומים שהפעיל הנאשם נגדם. זו הסיבה שהם המשיכו עמו את הקשר, וזו גם הסיבה שלא העזו להתלונן כנגדו.

5. ב"כ הנאשם ביקשה להתחשב במצבו הנפשי ולהותיר פתח לשיקומו. בעניין זה סמכה ב"כ הנאשם על חוות דעת פסיכודיאגנוסטית של ד"ר נעמי כהן, אשר נפגשה עם הנאשם כ-10 פעמים, ושוחחה עמו כ-15 שעות לפני הגשת חוות דעתה. ד"ר כהן מפרטת בחוות דעתה את התנאים בהם גדל הנאשם, שהיה "ילד קשה במיוחד". בכל זאת, על-פי הפרטים המופיעים בחוות דעתה של ד"ר כהן, הנאשם סיים את לימודיו בתיכון בהצטיינות, התגייס ליחידה קרבית, סיים קורס מאמנים במכון "וינגייט" והפך למאמן כדורסל לילדים. במהלך שירותו הצבאי ניסה הנאשם להתאבד, פוטר מהשירות, ולאחר מכן למד עיצוב אתרים באינטרנט. ד"ר כהן מדגישה בחוות דעתה את בדידותו החברתית של הנאשם, וכי למרות היותו בחור אינטליגנטי הרי שקיימות אצלו מוזרויות בחשיבה ובתפישה, והוא חי במציאות מדומה.

בתי המשפט

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

תפ"ח 1196/02

לדעתה, מדובר בנאשם שסובל מהפרעת אישיות סכיזופרנית הנמצאת בגבול שבין האישיות הסכיזואידית לבין החולה הסכיזופרני הפסיכוטי, ויש לו נטייה אובדנית מובהקת. ד"ר כהן מסיימת את חוות דעתה בכך שהנאשם נותר בחווייתו הרגשית הפנימית ילד, והוא חי בתוך בועה כשהוא מתחבר לעולמם של הילדים, ומנותק מעולמם של המבוגרים. מדובר בפדופיל הפועל מתוך חולשה מבנית של האישיות שלא התפתחה ולא הפנימה נורמות התנהגות מקובלות. הנאשם זקוק, לדעתה, לתהליך טיפולי ממושך, ומאסר בפועל לתקופה ארוכה יפגום בסיכוייו להשתקם בעתיד.

ד"ר כהן אישרה בעדותה כי לא קראה את הכרעת הדין, וחוות דעתה נסמכת על שיחותיה עם הנאשם ועם בני משפחתו. הנאשם זקוק, לדעתה, לטיפול פסיכיאטרי תקופתי. ואולם, לשאלת בית המשפט הבהירה ד"ר כהן, בהגינותה, כי בשלב זה - כל עוד לא קיבל הנאשם טיפול פסיכיאטרי - לא ניתן לקבוע את מידת הסיכון לציבור הנשקפת ממנו בעתיד (עמ' 352 - 349).

6. בסיום טענותיה לעונש, ביקשה ב"כ הנאשם להתחשב גם בעובדה שאביו של הנאשם חולה מאוד, ובכך שתנאיו במעצר היו קשים ביותר בשל סוג העבירות שביצע. הנאשם עצמו טען כי "הפנים את המעשים הנוראיים שעשה", והביע חרטה על "השימוש הציני שעשה באינטרנט", תוך הבטחה שמעשיו לא יישנו.

7. בית המשפט העליון פסק בשורה ארוכה של פסקי דין, כי כאשר מדובר בעבירות מין המבוצעות בקטינים, גובר השיקול ההרתעתי של הנאשם ועבריינים מסוגו, כמו גם הצורך בהגנה על הציבור מפניהם, על פני שיקולים אישיים או נסיבות מקלות של נאשם זה או אחר; השיקול המרכזי בעבירות אלו הוא טובתם של הקטינים, בין אלה שנפגעו בפועל על ידי הנאשם, ובין אלה העלולים להיפגע ממעשיו בעתיד (ראה: ע"פ 225/88 **מדינת ישראל נ. שורדקר**, פ"ד מג(3) 1, עמ' 3; ע"פ 1/97 **דאודאי נ. מדינת ישראל**, תק-על 97(2) 679; ע"פ 308/79, 439 **וייס נ. מדינת ישראל**, פ"ד לב(2) 378, בעמוד 382).

בתי המשפט

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

תפ"ח 1196/02

עוד נאמר בפסקי דין אלו, כי העונש המוטל חייב לשקף את הזעזוע והסלידה של הציבור ממעשים כאלה, לבל ייווצר חלילה הרושם המוטעה שגופו של הקטין, נפשו וכבודו – הם הפקר (ראה גם ע"פ 1339/94 מדינת ישראל נ. פלוני, תק-על 94(2) 2024). בפסק דין שניתן על ידי הרכב זה בתפ"ח 1181/00 מדינת ישראל נ' פלוני (לא פורסם), הדגשנו כי הדברים האמורים דלעיל נכונים שבעתיים במקרה שבו הנאשם איננו נוטל אחריות מלאה על מעשיו, ונוטה לטשטש את אחריותו, באופן שמקשה או מונע את הטיפול בו. הסיכון הנובע מנאשם שכזה גדול עוד יותר, גם אם הודה בביצוע המעשים.

8. לאחר ששקלנו את הנסיבות לקולה ולחומרה המפורטות לעיל - וקשה לראות במקרה זה נסיבות משמעותיות לקולה - ולאור ההלכות המשפטיות שצוטטו לעיל, נראה לנו כי אין מנוס מהטלת עונש מאסר ממושך על הנאשם. איננו שותפים לדעתה של ד"ר נעמי כהן, כי קיים ספק אם הנאשם הבין את משמעות מעשיו וחומרתם. מדובר בדפוס פעולה שיטתי ומחושב של אדם שגם ד"ר כהן הסכימה שהוא מאוד מניפולטיבי. הנאשם פעל בצורה קרה ומחושבת על מנת לקיים יחסי מין עם קטינים, בהיותו פדופיל. יש פדופילים אשר משיגים את תאוותם באמצעי אלימות פיזיים, וישנם אחרים - כדוגמת הנאשם - המשיגים תוצאה זו באמצעות אלימות מילולית ומניפולציות מתוחכמות. אין לנו ספק שהנאשם הבין היטב מה הוא עושה, אך ליבו היה אטום למצוקה הנוראה שמעשיו גרמו למתלוננים, משום שכל מעייניו היו נתונים לסיפוק תאוותו המינית. אדם כמו הנאשם מהווה סיכון ברור לציבור הקטינים, ויש להרחיקו מן החברה לתקופה ממושכת.

איננו יודעים אם טיפול פסיכולוגי או פסיכיאטרי עשוי לשקם את הנאשם, אך שיקום שכזה לא יכול לבוא על חשבון העונש המגיע לנאשם בגין שורת המעשים החמורים שביצע. העונש המושת על הנאשם חייב לשקף הן את הסלידה והתיעוב של החברה ממעשיו, והן את גורם ההרתעה הנדרש במקרה מעין זה. שימוש שעושים פדופילים ברשת האינטרנט הוא תופעה נפוצה, למרבה הצער, גם אם הנאשם הוא פדופיל האינטרנט הראשון שנותן את הדין על מעשיו במדינת ישראל.

בתי המשפט

תפ"ח 1196/02

בבית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

נדרש, אפוא, עונש הרתעתי שיצמצם תופעה נקלית ומסוכנת זו עד למינימום האפשרי, על מנת שידעו עברייני המין המשתמשים באינטרנט לבצוע זממם כי מעשיהם אינם וירטואליים; הם מותירים בנפשם של קורבנותיהם הקטינים נזקים ממשיים ביותר וכך גם צריכה להיות ענישתם: ענישה ממשית, ולא וירטואלית.

9. מעשיו של הנאשם בתיק זה צריכים לשמש תמרור אזהרה ברור לכל מי שסבור כי הוא שומר על אנונימיות בשיחות (צ'טים) שהוא מנהל באינטרנט עם אנשים זרים, ואזהרה זו חשובה בעיקר לילדים ובני נוער. בחדרי השיחות באתרים של בני נוער קיים אמנם פיקוח מסוים, ובאחד המקרים אף הרחיק מנהל ה"חדר" את הנאשם. ואולם, כל שאר מעשיו הנפשעים של הנאשם התאפשרו ללא כל התערבות או מניעה, וייתכן שהיה מקום לשקול התערבות מוגברת כאשר מדובר באתרים של בני נוער, על מנת להגן עליהם מפני פדופילים המופיעים ברשת כ"זאב בעור של כבש".

10. לאור כל האמור לעיל אנו גוזרים את עונשו של הנאשם כדלקמן:
- א. 14 (ארבע עשרה) שנות מאסר בפועל, החל מיום מעצרו של הנאשם (7.10.02).
- ב. שנתיים מאסר על תנאי, שלא יעבור או ינסה לעבור עבירת מין או עבירה של איומים או סחיטה באיומים בתוך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר.

11. תשומת לב שב"ס לנטייתו האובדנית של הנאשם, כמפורט בסעיף 5 לעיל.

בתי המשפט

תפ"ח 1196/02

בבית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

הודעה לנאשם זכותו לערער לבית המשפט העליון תוך 45 יום מהיום.

12. הדיון בתיק זה התנהל בדלתיים סגורות. ניתן לפרסם את הכרעת הדין וגזר הדין, אך אין לפרסם פרט כלשהו המזהה את המתלוננים.

ניתן היום, כ' בכסלו תשס"ד, 15 בדצמבר 2003, במעמד ב"כ התביעה, ב"כ הנאשם והנאשם.

ד"ר עמירם בנימיני
שופט

אברהם טל
שופט

שרה סירוטה, ס"נ
אב"ד